

B-124

—
#23

Maig 2024

—
Suplement de
l'ensenyament de
Castellar del Vallès i
Sant Llorenç Savall

© L'EMPA Les Teixidores, un servei educatiu que ofereix formació al llarg i ample de la vida. || QUIM PASCUAL

△ ◐ △
femc_st_ll_r

B-124

#23

Maig 2024

**Suplement de
l'ensenyament de
Castellar del Vallès i
Sant Llorenç Savall**

Benvolguts lectors i lectores,

És un plaer per a mi, com a regidora d'Educació, presentar-vos aquest article d'introducció a la nova edició de la revista B-124. Un any més, celebrem l'excel·lència educativa que esdevé fruit del treball incansable dels nostres centres educatius i de tots els nois i noies que estudien a Castellar del Vallès i a Sant Llorenç Savall.

Aquesta revista és un espai de comunicació molt important perquè els més joves puguin mostrar les seves vivències i els seus aprenentatges al conjunt de la comunitat. I us asseguro que tenen moltíssimes coses interessants per explicar-nos!

Cada escola ha triat un tema rellevant que reflecteix la seva identitat i les seves prioritats, i aquestes pàgines són un testimoni del seu esforç i dedicació: des del medi ambient i la contaminació, fins a l'educació al llarg i ample de la vida, passant per l'art, creacions literàries, pràctiques de biologia, la dansa, la comunicació, celebració d'aniversaris d'escoles, donació de sang, enfocaments restauratius en comunitat, projectes d'investigació... I la veritat és que tots els articles són enriquidors i constitueixen una bona mostra del talent i creativitat dels infants i joves del nostre municipi i del poble veí.

La revista B-124 és un espai de comunicació impulsat pel Servei Educatiu Vallès Occidental VIII que vol donar veu als infants i adolescents. L'objectiu és que comparteixin les seves experiències d'aprenentatge i la seva visió del món perquè puguin interessar no només a les famílies dels centres sinó a tota la comunitat. Són una finestra a la diversitat de perspectives i a la riquesa del coneixement que es cultiva a les aules.

Des de la Regidoria d'Educació només podem donar l'enhorabona als nois i noies que han participat en aquesta aventura periodística i felicitar també els equips docents per la seva implicació.

La idea és que s'aprèn fent, i a través d'aquest suplement els infants i adolescents poden aprendre fent de periodistes, d'entrevistadors, per compartir les seves experiències d'aprenentatge i la seva percepció del món amb l'objectiu que els lectors, prenguem consciència d'aquesta visió que tant ens pot enriquir.

Anna Riera Sayol
Regidora d'Educació

La B-124 és una publicació coordinada per:

Història de l'art

Al Col·legi el Casal, els cursos de 5è i 6è de primària fem un projecte anomenat *Història de l'art*. Hi treballem l'evolució de l'art: música, pintura, escultura, arquitectura...

A principis de cinquè fem un escrit sobre què pensem que és l'art. I a sisè, el tornem a llegir, per veure que hem après.

A cinquè comencem amb l'etapa de la prehistòria i anem evolucionant fins al classicisme, i a sisè continuem amb el classicisme i arribem fins a l'actualitat.

Algunes de les activitats que fem són:

- Jeroglífics a la prehistòria.
- Infografies a l'edat antiga (per tal de poder comparar la diferència entre Grècia i Roma).
- Biografies de les Tortugues Ninja (que són quatre personatges importants del Renaixement).
- Musicogrames al Romanticisme.
- Fake news al realisme.
- Presentacions de diferents tipus de música a l'edat contemporània (gòspel, jazz, ragtime, blues...).
- Compondre una cançó com si fóssim joglars a l'edat mitjana.

A més a més, l'assignatura està lligada a l'actualitat, és a dir, si hi ha alguna notícia rellevant sobre algun tema artístic el tractem a l'aula. Per exemple, quan van llançar una sopa de tomàquet al quadre de la Monna Lisa (*La Gioconda*) vam fer un debat sobre si estàvem d'acord amb els que es rebel·laven contra la necessitat de protegir el medi ambient o si pensàvem que tot i que necessitem fer algun canvi per cuidar més el nostre planeta aquella no era la solució correcta.

Al final de cada trimestre fem un Kahoot perquè els professors ens puguin avaluar de manera divertida per als alumnes.

Els professors d'aquesta assignatura són Anna Luján i Marçal Pàmies. Gràcies a ells ara podem viatjar en el temps a través de l'art.

L'escola col·laborativa

Un dels fonaments pedagògics principals d'El Casal és la transmissió dels coneixements i els valors entre diferents nivells educatius

El Casal, escola d'infantil, primària i secundària, fomenta uns valors que parteixen de la relació intergeneracional al llarg del procés escolar de l'alumne en les diferents etapes educatives, desenvolupant així una col·laboració entre diversos cursos a l'hora de portar a terme activitats de tota mena. D'aquesta manera, s'ofereix una educació inclusiva i rica en què tothom participa, des dels més petits fins als més grans. L'objectiu principal d'aquests projectes és la transmissió de valors, que actua aportant als infants referents en qui es puguin fixar per tal de créixer en capacitats i, sobretot, emocionalment.

Aquestes implicacions es mostren a través de diferents activitats que intentem fer contínuament amb aquest model col·laboratiu, per exemple, la jornada esportiva, en què els alumnes de 4t d'ESO preparen diferents jocs per als més petits perquè tant els uns com els altres gaudim de l'esport i el treball en grup en un entorn de lleure.

En l'àmbit de les arts escèniques també s'intenta aquesta participació conjunta de diferents nivells educatius. Enguany, es van representar, el dia 26 d'abril, en l'acte final de la celebració de Sant Jordi, uns fragments de *Mari cel*. Vam treballar en comú els alumnes de 1r i 4t d'ESO entorn de la figura d'Àngel Guimerà en el centenari de la seva mort. Un altre projecte que hem portat a terme a 4t d'ESO és l'ensenyament i la guia d'una pràctica de laboratori als alumnes de 3r d'ESO. Els alumnes de l'itinerari científic de 4t havien fet prèviament l'extracció de l'ADN d'un plàtan al laboratori i, posteriorment, van ser els encarregats de dirigir la pràctica als companys del curs inferior.

Hi ha molts altres exemples d'aquest treball col·laboratiu intergeneracional: les festivitats com la castanyada, Carnestoltes, cantades de Nadal, Dijous Gras i d'altres habitualment compten amb accions i activitats en què les diferents etapes es relacionen tant en el lleure com en l'aprenentatge.

Això només és un petit recull d'activitats que porten la insígnia d'El Casal, els valors i la felicitat de la qual ens hem impregnat durant tots aquests anys, la família en la qual hem crescut i que ens ha acompanyat sempre. És un segell que deixa empremta i que ens ensenya una altra manera d'ensenyar i d'aprendre.

© Sant Jordi amb commemoració d'Àngel Guimerà.

© Jornada esportiva dinamitzada pels alumnes de 4t d'ESO.

Aprenentatges turístics

© Practiquem la lectura coneixent ciutats i països d'arreu del món.

© Descubrim la informació dels vols en temps real.

© Esbrinem els secrets de l'aeroport de Girona.

El repte de les postals ens porta al treball globalitzat a través d'un viatge per conèixer el món que ens envolta

Al'inici de curs, i després de debatre molt, a 2n ens vam convertir en la classe dels i les Turistes. Vam escriure llistes molt llargues de tot allò que ens interessaria saber relacionat amb aquest àmbit, vam classificar-ho en les diferents àrees i... fil a l'agulla! Una de les pensades que vam tenir va ser la de proposar-nos el repte d'omplir la paret de l'aula de punta a punta amb postals que ens enviessin familiars i amics des de tot el món. I cal dir que, abans i tot d'acabar el curs... JA HO HEM ACONSEGUIT!

Han arribat des de força racons del planeta, algunes han viatjat molts dies fins a arribar a l'escola i d'altres ens proposaven reptes que havien d'investigar... Què és *L'home de Vitruvi* i quina relació té amb els costats d'un quadrat? Ens inspirem amb el quadre

La primavera de Botticelli, investiguem on va anar a esquiar un mestre, observem una fulla arribada del Canadà... De totes les postals, n'hem buscat el país, la distància que havien recorregut, des de quin continent arribaven i què ens feien descobrir a la fotografia i al segell.

Arran de les postals que han arribat de més lluny, hem après per què es generen el dia i la nit, que hi ha fusos horaris, hem calculat quina hora era a la Xina, el Senegal, Ushuaia, hem situat els deserts més importants i hem observat sorra del Sàhara al microscopi digital... "No sabem què hi havia i tant països al món!", "Uns són molt petits però n'hi ha d'altres enormes", diuen alguns en observar el mapamundi de la classe.

Hem analitzat les dades personals que hem de posar a les postals perquè arribin al destinatari i hem comparat les distàncies i els recorreguts observant mapes, plànols i itineraris, i també en un munt de vols en directe a la pantalla de l'aula! Ens fascina veure d'on has sortit a quell avió i cap a on està volant! També hem analitzat els hàbits turístics de les nostres famílies a través d'una enquesta i fins i tot hem fet pressupostos per a quan hàgim de planificar les vacances!

Totes aquestes descobertes i aprenentat-

ges han estat possibles gràcies a l'observació, el debat i les converses d'aula compartint idees i informació, i també per mitjà de la lectura, la comprensió i l'escriptura de materials diversos, a més, se n'ha deixat un registre a la llibreta d'aprenentatges.

L'activitat més espectacular que hem fet, però, ha estat una visita a l'aeroport de Girona. Quina xalada! Com que era temporada baixa i hi havia poc trànsit de vols, vam poder gaudir-ho amb gran part de les instal·lacions força buides, i vam viure de primera mà què ha de fer un bon turista des que arriba a l'aeroport a agafar un vol fins a pujar a l'avió. Vam aprendre a llegir les pantalles informatives i la importància de les senyalitzacions en anglès i les icones internacionals, seguint-les com si fos un joc de pistes. Vam resoldre l'enigma del misteriós recorregut que fan les maletes quan desapareixen a la cinta, vam veure enlairar-se un avió a peu de pista, vam saludar amb els braços els turistes que marxaven a Pisa i vam quedar molt sorpresos en saber quanta gent hi treballa, els senyalers, els bombers, la policia, el personal de terra... I sabeu què? També hi ha animals! Vam poder acariciar els falcons que sobrevolen l'aeroport i vam descobrir la importància de la seva tasca. Els i les Turistes estan creant molts aprenentatges que segur que els seran útils quan alcin el vol i viatgin pel món.

Totes les activitats fetes a l'aula, independentment de l'àrea de coneixement, s'han adaptat al context del turisme

L'Emili fa 90 anys!

Som els nens i nenes de 2n de l'Emili i aquest curs ens hem adonat, observant la placa que hi ha al vestíbul de l'escola, que l'Emili fa 90 anys!

Toti que la festa grossa serà quan en faci 100, vam acordar que igualment els 90 anys s'havien de recordar d'alguna manera i fer-ho saber a tothom.

Per commemorar aquests 90 anys i obrir-ho a tota l'escola hem fet diferents activitats. Hem preguntat a les famílies el nom de l'escola on havien anat de petits, i ens hem adonat que molts de nosaltres tenim algun familiar que també ha passat per l'Emili.

Hem fet un mural i uns gràfics per veure aquesta informació d'una manera més visual, tot aprofitant el munt de xapes que tenim a l'aula per comptar i calcular.

Hem fet una exposició de fotos antigues. Amb la informació de les fotos, llibrets commemoratius i les entrevistes hem fet una auca i l'hem exposat.

Hem entrevistat un exalumne dels anys 50, el senyor Ramon, que feia més de 70 anys que no trepitjava l'escola i que es va emocionar en veure temps passats.

També hem entrevistat una exmestra, Montse Alonso, i ens ha explicat moltes anècdotes amb el seu tarannà didàctic i pausat.

Hem escrit en papers de colors els anys que han passat i ens hem adonat que en són moltíssims!

Observant que falten 10 anys perquè l'Emili faci

un segle, ens hem adonat que llavors nosaltres en tindrem 17 o 18 i ja no vindrem a l'escola.

- **Es farà una festa grossa pels 100 anys?**
- **Potser tindrem parella...**
- **Algun de nosaltres ja podrà tenir el carnet de conduir!**
- **Anirem a l'institut o a la universitat?**
- **Potser alguns ja treballarem...**
- **Ja no anirem junts.**
- **El meu germanet ja anirà a l'institut?**
- **Potser ja no recordarem que l'Emili fa 100 anys?**

Hem fet un pacte escrit en què ens hem compromès, que en la commemoració dels 100 anys de la nostra escola, ens retrobarem per veure'ns i celebrar-ho junts.

Hem recordat que pel 75è aniversari de l'escola es va enterrar una càpsula del temps al pati dels petits, al costat del pastís, i que pel centenari de l'escola s'obrirà.

- **I què hi ha a la càpsula que es desenterrarà?**
- **I quin dia i hora del 2034 quedem per retrobar-nos?**

Hem obert l'exposició a tothom de l'escola; nens i nenes dels diferents cursos i a les famílies.

Ens ha sorprès, encuriós i il·lusionat conèixer moltes coses noves que no sabíem de la nostra escola.

Saber-ne la història i orígens fa que, si ja ens estimàvem l'Emili, ara encara ens l'estimem més.

Ens veiem al centenari!

La diversitat funcional a la Setmana Temàtica

Les activitats que hem fet durant la Setmana Temàtica sobre la diversitat funcional ens han ajudat a entendre la importància de potenciar les diferències individuals en la societat en què vivim

La Setmana Temàtica és un projecte transversal que inclou tot l'alumnat de l'escola, des d'I3 fins a 6è. Escollim una temàtica de rellevància en la societat actual i propera a l'entorn dels infants i fem diferents propostes educatives: tallers específics, activitats intercycle i xerrades d'experts, entre d'altres. Com a cloenda, les famílies visiten l'escola i interaccionen amb les seves filles i fills i, amb l'acompanyament de les mestres, mostren els aprenentatges assolits. Enguany el tema escollit és la **diversitat**. Com que és un tema molt ampli, l'hem tractat des de diverses vessants. Al cicle d'infantil hem desenvolupat la **diversitat funcional** a partir d'activitats sensorials que ens han permès comprendre que totes les persones som iguals i podem funcionar de maneres diferents.

Els tallers que hem fet són:

Sordesa: Activitats de lectura de llavis, potenciació de l'expressió corporal i descoberta del llenguatge de signes. Hem arribat a la conclusió que l'expressió facial i la vocalització, movent els llavis per comunicar-nos amb els altres, són molt importants.

Ceguesa: Activitats per adonar-nos que hi ha graus de ceguesa. Les persones amb aquesta afectació poden tenir diferents ajudes: bastó, gos pigall o persona guia. Ho hem experimentat fent un circuit amb els ulls tapats i un company o companya guia. Hem pres consciència que les persones amb ceguesa desenvolupen més altres sentits, com el tacte, amb el joc del toca-toca, o l'oïda, amb la cerca de l'altaveu sonor.

Mobilitat reduïda corporal: Activitat de desplaçament amb cadira de rodes i sense. Hem vist les dificultats de desplaçament que es poden trobar les persones i hem proposat solucions.

Mobilitat reduïda manual: Activitats de dibuixar amb el dit polze immobilitzat i pintar agafant el pinzell amb els dits del peu. També hem fet construccions amb els punys tancats, sense usar els dits de les mans.

Per finalitzar, hem rebut la visita de quatre persones del poble amb diversitat funcional: el Pol, que s'ha trencat la tibia; el Ricard, que va amb cadira de rodes per una afectació a la columna quan va néixer; el Pedro que va néixer sense els dits de la mà dreta, i l'Aram, que va patir meningitis de petit i aquesta li va afectar la mobilitat de la part esquerra del cos. Ens ha agradat molt conèixer el seu testimoni i ens ha fet veure la importància de formar part de la societat tenint en compte les nostres capacitats, les diversitats i els talents.

© Visita del Pol, el Ricard, el Pedro i l'Aram.

© Joc cooperatiu de mobilitat reduïda.

© Pintant amb els peus al taller de mobilitat reduïda.

© Provant el nom amb l'abecedari dactilològic.

© Joc del toca-toca, taller de ceguesa.

L'entorn ens fa aprendre

Les sortides d'entorn setmanals ens permeten fer-nos moltes preguntes. Algunes d'aquestes es fan grans i es converteixen en projectes d'investigació!

Les notícies sobre la sequera i el canvi climàtic estan per tot arreu, però quan anem al bosc, al riu... les paraules i notícies es converteixen en realitat. Aquesta realitat entra a les aules en forma de pregunta: què podem fer nosaltres per evitar que embrutin el bosc? Com podem gastar menys aigua a l'escola? On neix el riu?

Les **converses** són la nostra manera de compartir aprenentatges, cadascú exposa les idees i hipòtesis sobre el què, el com i el perquè d'allò que hem vist. Els mestres ens porten llibres, preparen experiments o ve algun expert i ens informa sobre alguna temàtica concreta que ens permet demostrar que allò que pensàvem era cert o que estem equivocats, i ens generen noves preguntes.

Mentrestant, anem investigant i aprenent sobre aspectes que desconixem: la transformació que fa l'aigua, les diferents maneres de comunicar-nos, com s'estructuren els temps i els dies, fem gràfiques, entrevistes... també anem construint allò que anomenem *resultat final*.

Aquests són molt variables, però avui us en volem presentar un parell d'aquest any:

LA RECOLLIDA DE BROSSA per part de l'alumnat de 1r i LA REDUCCIÓ D'AIGUA A L'ESCOLA per part de l'alumnat de 4t.

L'alumnat de 1r, després de trobar molta brossa al bosc durant les sortides i adonar-se que no podia recollir-la tota, van parlar amb l'ADF, l'Ajuntament i les famílies, i n'han analitzat els possibles perquè. Per exposar allò après han decidit fer una recollida de brossa, organitzada totalment per la classe. Va ser el dia 10 d'abril.

Per altra banda, l'alumnat de 4t hem detectat que hi ha accions que ens poden fer gastar menys aigua a l'escola, per exemple, llençar menys aigua cada cop que estirem la cadena i obrim l'aixeta. Així que hem demanat a l'Ajuntament que introdueixi airejadors a les aixetes. Nosaltres hem col·locat ampolles dins les cisternes per reduir-ne el consum. Alhora, hem elaborat i compartit un decàleg amb la comunitat educativa i l'Ajuntament.

Tota l'escola fem projectes i ens en quedem al tinter, com la descoberta del

© Arbres de la brossa. Acció artística i reivindicativa sobre la recollida de brossa.

© L'entorn ens permet compartir i aprendre acompanyats.

© Decàleg de l'aigua elaborat per l'alumnat de 4t de primària.

“Sigues el canvi que vols veure en el món”,
Gandhi.

L'art de fer-se bones preguntes, és el que ens permet seguir investigant.

Des de l'escola vetllem per la bellesa de les imatges perquè l'art sigui un llenguatge comunicatiu més!

braille i l'LSC, que fan més inclusiva la festa d'hivern, què passaria si no hi hagués riu, projectes internacionals que acaben amb mercat d'intercanvi de roba...

Aquesta metodologia de treball permet abraçar la diversitat, prendre consciència i passar a l'acció aportant habilitats cognitives superiors i emocionant-se en el fet de fer i ser, ingredients que faciliten la memòria a llarg termini, imprescindible per a l'aprenentatge.

El món de l'art urbà

Aquest curs, a l'Escola Mestre Pla, durant el ProjectArt hem conegut i treballat el món de l'art urbà a través de diverses activitats i artistes

Vam iniciar aquest projecte amb la formulació de les nostres primeres hipòtesis sobre el que consideràvem que era el grafiti.

Seguidament vam fer una investigació per aprofundir en què consistia aquesta manifestació artística i descobrir-ne l'origen. Un aspecte clau de la nostra exploració va ser el debat sobre si el grafiti ha de considerar-se una expressió artística o, al contrari, si mereix etiquetar-lo com a vandalisme.

Mitjançant l'anàlisi de diversos vídeos, descobrim que els grafiters desenvolupen una signatura única coneguda com a tag, la qual els permet identificar i firmar les seves obres. Amb aquest descobriment, decidim crear la nostra pròpia signatura experimentant amb diferents estils de lletres i utilitzant materials com els Posca.

Una de les experiències més enriquidores va ser la trobada amb un artista del grafiti, Víctor Escalante, conegut com a Tage53.

A través de diversos tallers amb ell, vam explorar tècniques com ara dibuixar amb els ulls tancats, seguint una melodia. D'aquesta manera vam poder transmetre les emocions que sentíem en aquell moment. També vam aprendre un llenguatge gestual a través de les mans per tal de poder expressar les nostres emocions.

L'ús de l'aerosol va ser una altra dimensió que vam explorar, dibuixant les nostres inicials i representant les nostres emocions mitjançant emoticones. A més, vam fer una sortida a Sabadell per conèixer el grafiter Werens, que ens va explicar la seva trajectòria i ens va mostrar com elaborava algunes de les seves obres més característiques: la vespa.

Posteriorment, vam fer una ruta per observar les creacions de diferents grafiters a Sabadell i vam identificar clarament les creacions de Werens mitjançant el seu tag i els seus motius característics, com les flors i les vespes.

Vam finalitzar el projecte elaborant un grafiti al pati del nostre centre. Hi ha col·laborat tot l'alumnat de l'escola, tant en el disseny com en la seva creació, mitjançant aerosols. Simbolitza allò que més apreciem del nostre entorn escolar.

© Elaborem el producte final del nostre ProjectArt: un grafiti al pati de l'escola.

© El Tage53 ens guia per tal de portar a terme el nostre projecte final.

© El Werens ens mostra el seu taller i com elabora un dels seus símbols més característics.

Teo i Roger: "Em va emocionar poder pintar amb esprais i col·laborar amb el grafiti final"

Mar: "Han estat unes setmanes molt especials i divertides!"

Selene: "M'ha agradat molt aprendre coses sobre l'art urbà, ja que podem transmetre les nostres emocions"

Noelia: "El grafiti és un bon recurs per poder transmetre com et sents i aprendre a dibuixar"

Carla D.: "El ProjectArt m'ha transmès molta alegria, llibertat i felicitat"

Leyre: "M'ha agradat molt el projecte, tenia moltes ganes de poder provar la tècnica del grafiti"

Joan: "M'ha agradat molt l'experiència de poder passejar-me pels carrers de Sabadell i reconèixer els grafitis del Werens"

Norah: "El projecte de l'art urbà ha estat molt interessant per tot el que hem pogut experimentar al llarg dels tallers i les activitats"

Laura: "No oblidaré mai aquesta experiència!"

Irina: "Vaig tenir unes sensacions increïbles per poder conèixer i visitar el taller del Werens."

Carla C.: "Em vaig emocionar molt en veure tots els esprais que tenia el Werens al seu taller"

Eric: "Em va agradar molt poder dissenyar i pintar el meu propi 'tag'"

© Experimentem amb esprais, plasmant el que sentim en aquell moment amb una emoticona.

© A través del dibuix i amb els ulls tancats expressem el que sentim.

Connexió amb l'Antàrtida

Aquesta activitat ha estat l'inici d'Infocontamina, un projecte per posar ordre a tot allò que al llarg dels anys hem anat sentint sobre la contaminació i la conseqüència dels nostres actes

El dijous 18 de gener vam tenir una connexió ben especial. Ens vam connectar amb dos científics (Mapis Carrillo i Jon Iriarte) que estan fent recerca a la base espanyola de l'Antàrtida, Juan Carlos I, dins el marc del projecte PANTOC del CSIC. Els dos científics estaven immersos en el recull de mostres per identificar i quantificar la pertorbació del cicle biogeoquímic del carboni als oceans produïda pel carboni orgànic d'origen antropogènic.

Ens van explicar el seu dia a dia a la base, com viuen, com treballen i el seu projecte. Hem pogut compartir amb ells la seva experiència, ens han resolt dubtes i curiositats i hem pres consciència de les conseqüències que tenen els nostres actes sobre la biodiversitat i el canvi climàtic.

Una xerrada que ens evidencia com n'és d'important, tenir cura de la contaminació que generem i de les conseqüències que poden arribar a tenir. Va permetre conèixer alguna de les recerques actuals sobre la contaminació i què estan fent els científics per buscar solucions. En definitiva, una oportunitat per a conèixer de primera mà la seva feina i despertar vocacions científiques. Si voleu saber més del projecte podeu seguir-los a @pantoc_project.

“El que més m'ha sorprès ha sigut que les partícules contaminants que produïm arribin fins a l'Antàrtida”

“Per saber si t'agrada la ciència o per saber si vols treballar d'alguna cosa d'aquestes, primer ho has de provar, perquè no és el mateix imaginar-te treballant d'això que provar-ho. Si ho volem provar, doncs endavant”

“Em quedo amb el fet que els nostres actes poden tenir conseqüències més greus que les que puguem arribar a imaginar, i que les decisions que prenem diàriament tenen molt a veure amb el que passa el món. També amb el fet que hi ha llocs meravellosos amagats al nostre planeta”

“M'agradaria molt fer aquesta meua de feina, i això em motiva a millorar i passar-m'ho bé treballant”

A partir d'aquí vam treballar per grups d'experts, en què cada grup es va fer especialista d'un àmbit diferent: la contaminació de l'aigua dolça, dels mars i oceans, de l'atmosfera (efecte d'hivernacle, el forat a la capa d'ozó, la pluja àcida), del sòl, lumínica, acústica i la problemàtica dels plàstics. Unes preguntes de recerca guiaven allò que havíem de buscar i treballar per presentar-ho després a la resta de companys i companyes. Vam elaborar, també, unes infografies per a crear un plafó d'Infocontamina al centre.

© Base espanyola de l'Antàrtida, Juan Carlos I.

© Connexió en directe amb la parella de científics de la base espanyola a l'Antàrtida.

Regala vida: dona sang

Per segon any l'alumnat de cicle superior organitza una jornada de donació de sang oberta a la ciutadania

L'alumnat de cinquè i sisè de primària de l'Institut Escola Sant Esteve ha dut a terme per segon any un projecte conjunt que vam finalitzar el 15 de febrer fent una campanya de donació de sang oberta a tota la població d'entre 18 i 70 anys.

Per començar, van aprendre les parts que formen els diferents aparells i sistemes del cos humà i el seu funcionament, i els van representar mitjançant maquetes. A partir d'aquí vam posar la mirada en l'aparell circulatori. Això va fer que s'adonessin de la importància de la sang i els seus components. Arribat aquest punt ens vam posar en contacte amb el Banc de Sang de l'Hospital Vall d'Hebron de Barcelona per dinamitzar una campanya de donació de sang al centre amb la intenció de fer-la extensible a la ciutadania castellarenca.

Per informar i conscienciar la població vam elaborar diferents cartells publicitaris i tríptics confeccionats pel mateix alumnat. Aquests cartells es van penjar en diferents espais i zones visibles del poble, i els tríptics es van fer arribar a diferents entitats locals i ens van repartir en mà als vilatans. L'objectiu era fer arribar al màxim de persones l'existència d'aquesta campanya solidària. L'alumnat va fer un vídeo divulgatiu que es va penjar a la web de l'institut escola i a les xarxes de *L'Actual*. Una petita representació d'infants va intervenir a Ràdio Castellar explicant l'objectiu d'aquesta acció i convidant les persones a participar-hi. *L'Actual* també se'n va fer ressò amb un article incentivador. A més, es van organitzar equips de treball per crear qüestionaris sobre hàbits saludables, confeccionar una entrevista per passar a les persones voluntàries i wa van preparar unes polseres com a detall i record d'aquest gest solidari. A més, van muntar un magnífic photocall per a qui volgués fer-se una foto i immortalitzar el moment.

Estem satisfets perquè la campanya va ser tot un èxit, amb un alt índex de donants. Gràcies per donar sang, gràcies per regalar vida i continuar compartint la bona salut amb qui n'hi falta. Recorda que per al donant és només un moment, però per a molts malalts i malaltes pot significar-ho tot.

Us esperem l'any que ve amb la tercera campanya de donació de sang de l'Institut Escola Sant Esteve.

Per informar i conscienciar la població vam elaborar cartells publicitaris i tríptics confeccionats per l'alumnat en què s'animava els castellarencs a fer aquest gest solidari.

© Alumnat a Ràdio Castellar explicant la campanya de donació de sang.

© Imatge del detall que els infants van fer per regalar als donants.

© Zona habilitada per fer l'extracció de sang al centre.

© Donants fent-se una foto immortalitzant el moment.

Temps de cercle: Enfocament Restauratiu en Comunitat

Infants, famílies i mestres hem participat en diferents activitats per avançar cap a una mirada restaurativa a l'escola: "Escolta amb atenció, parla amb intenció i tingues cura del benestar del cercle"

Anem fent passes per conèixer i incorporar l'Enfocament Restauratiu Global als moments d'escola, un camí a consolidar en els pròxims anys. Pensem que el conflicte forma part de la vida i, per tant, cal entendre les relacions personals i la gestió que en fem en els espais on convivim, l'escola, la família... Intentem que a les relacions prevalgui la participació, l'autonomia, el vincle afectiu, el respecte entre persones i la comunicació positiva.

Hem iniciat pràctiques proactives i preventives als diferents moments d'aula o de comunitat, i en concret, a dos projectes molt importants: el projecte d'acompanyament del canvi i el pas a secundària d'infants i famílies de 6è, i les trobades formatives de cohesió de claustre.

Per fer-ho, hem comptat amb dues expertes: Elisenda González, pedagoga de l'equip de Cultura Restaurativa, acompanyant el claustre al llarg del curs 2023-2024 i Sabina Negro, psicòloga i orientadora, portant a terme un projecte combinant sessions amb infants i famílies. "Crec que ha estat molt bé tenir la Sabina perquè ens entén, intenta fer que ens adonem que ella ens entén", explica la Jemima, de 6è.

El temps de cercle de l'ERG té definides unes fases.

Comencem per la **ronda d'entrada**, seient en cercle. Potser necessitem una activitat de mescla com "bufa el vent", i sempre tenim un objecte que dona la paraula. La ronda la inicia una bona pregunta o petita activitat, com la que es va fer en la sessió infants-famílies de sisè: buscar una estàtua que sense parlar ens representi. "Amb la mare vam decidir una

estàtua com si anéssim en patinet, sovint hi anem junts, i va ser bastant fàcil decidir-la", explica el Gerry, alumne de 6è.

Continuem amb l'activitat principal en la qual, amb dinàmiques diferents, arribem a compartir quines necessitats tenim com a individus, quines acordem que són importants per al nostre grup i quines estratègies concretes podem acordar per sostenir-les. La Sílvia, mare de sisè, comenta: "Es van fer diverses activitats conjuntament força divertides. El que vam trobar més interessant va ser la idea de mantenir el canal obert amb els fills, sense judicis, i sempre procurant mantenir un clima de confiança entre nosaltres. I procurar mantenir humor i amor al mateix temps!".

Seguim el temps de cercle amb una reflexió conjunta o en petits grups, seguida d'una activitat energitzant. "Ens vam sentir còmodes, interpel·lats, i remoguts positivament", diu la Cristina, mare de 6è.

Tanquem amb la ronda de sortida, demanant a les famílies una paraula per respondre una pregunta: què m'emporto? Esperança, compassió, aprenentatge, il·lusió per millorar, confiança, ajuda, comunicació i família.

"No estem obligats a parlar, tenim lliure opinió i és un lloc on ens escoltem. Jo espero que tothom se senti acollit quan fem els cercles."

Ona, 6è

"A mi també m'ha agradat molt, i les activitats que va fer, si em van servir per veure coses que no m'hauria fixat o així, com va ser dels canvis, potser no m'hi hauria fixat, però que m'han passat."

Bernat, 6è

"El que va passar és que vam compartir inquietuds i sensacions que ens van guiar a connectar amb elles de manera més conscient, trobant eines per poder treballar-ho."

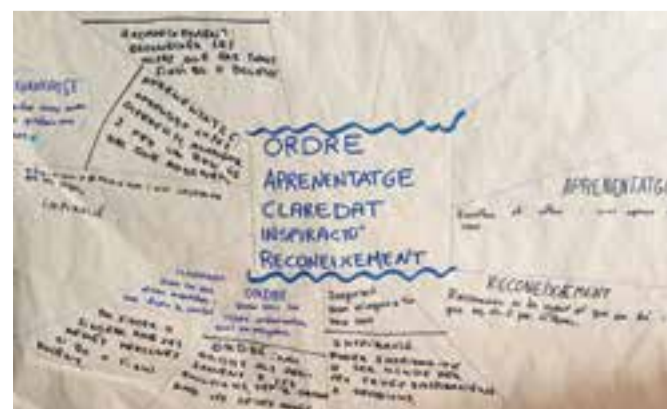
Montse, mare de 6è

© L'objecte que dona la paraula a l5.

© Activitat cooperativa amb Elisenda González i l'equip docent.

© Mostra d'estratègies i accions de l'alumnat de 6è.

© Activitat principal cooperativa amb alumnat de 6è.

© Activitat de dinamització amb famílies de 6è.

© Activitat de reflexió amb Sabina Negro i les famílies.

Tres parcs, tres estacions

El treball fora de l'aula, plantejat com un recurs didàctic

Aquest curs, des del Departament de Català i de Ciències, amb l'alumnat de 1r de batxillerat de les matèries de creació literària i pràctiques de biologia, hem posat en pràctica un nou projecte que representa una alternativa o un complement al treball quotidià a l'aula: el treball fora de l'aula.

L'hem plantejat com un recurs didàctic que facilita l'aprenentatge de conceptes i procediments, afavoreix el desenvolupament d'actituds i possibilita el creixement afectiu de l'alumnat, tant vers els companys com vers els indrets: l'estudi del medi, l'itinerari geogràfic i el literari.

El projecte parteix del fet que, actualment, hi ha una certa desvinculació entre les persones i el medi que ha comportat una disminució de coneixements de tipus ambiental, particularment entre la població més jove. També, de la poca valoració que es té de l'entorn, acceptant que les relacions entre l'ésser humà i la natura han canviat i que es caracteritzen per la transformació i el consum de recursos naturals, així com per la generació d'impactes i problemes ambientals, alguns de caràcter irreversible. Calia, doncs, veure i caminar per la realitat com a font d'aprenentatge.

Els parcs del Montseny, Montserrat i Sant Llorenç del Munt, a la tardor, l'hivern i la primavera, han estat els llocs i les estacions treballats aquest curs.

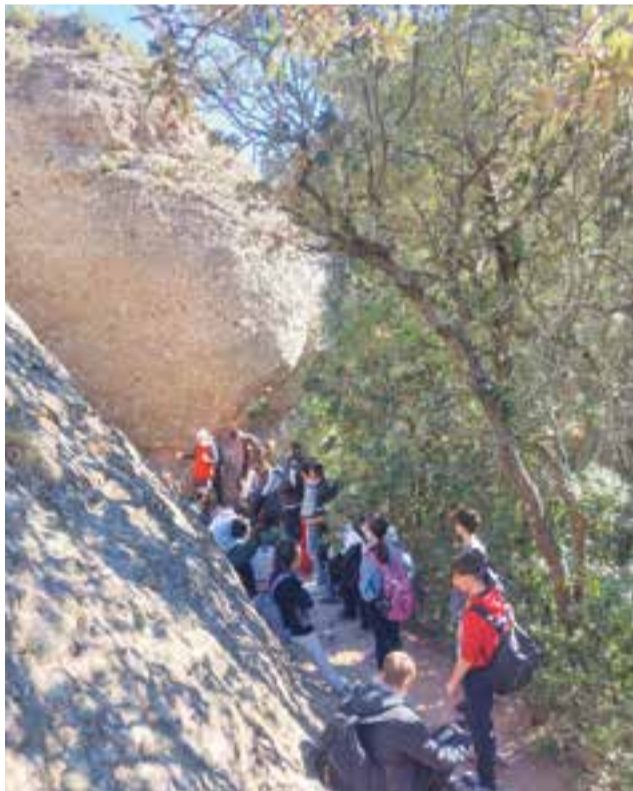

© Alumnat per la fageda de Morou, al Montseny.

Parc Natural del Montseny. "Ruta de l'empedrat de Morou". La tardor

El Montseny, amb els seus boscos densos, els seus pics escarpats i els seus rierols serpentejants, ha estat l'escenari perfecte per a la visió de la realitat de la natura. També, en la visió de la realitat d'un any poc plujós que ha ensenyat la part més crua i real de la sequera. La realitat davant dels ulls dels joves.

Poetes, novel·listes i contistes han trobat aquí la seva musa i han plasmat l'essència d'aquest paisatge en paraules que transcendeixen el temps. Hem explorat algunes obres que han nascut de la contemplació d'aquestes muntanyes. La literatura del Montseny llegida al Montseny.

© Alumnat al pas dels Francesos, Montserrat.

Parc Natural de Montserrat. "Del pla de les Taràntules a Sant Jeroni resseguint el camí de les Magdalenes". L'hivern

La majestuosa muntanya ens va convidar a endinsar-nos en un món fascinant on la biologia i la literatura convergeixen de manera única.

Des dels ocells que dansen en l'aire fins a les plantes que abracen les pedres, l'alumnat va conèixer quan i com es va crear la muntanya i com cada ésser viu s'ha adaptat a l'entorn exigent i singular del lloc. Ho van viure com un laboratori natural.

Montserrat també és una font inesgotable d'inspiració literària. Des de temps immemorials, aquesta muntanya ha captivat la imaginació de poetes, escriptors i artistes.

© Alumnat al cim del Montcau

Parc Natural de Sant Llorenç del Munt: "Pel Montcau i la carena del Pagès". La primavera

Caminar amunt, a la primavera, pel camí del Montcau, va portar l'alumnat a escoltar detingudament i aprendre com era i perquè el lloc que trepitjaven i el tipus de flora i fauna que hi viu.

Cap a la carena del Pagès, l'immens roure del Palau. I, a mig camí, al coll d'Eres, el monument a Joan Maragall que se li va fer des de Terrassa.

El resultat de les tres sortides ha estat sorprenent. La implicació de l'alumnat i la comunió amb el professorat han donat resposta a un projecte que volem continuar el curs que ve amb més il·lusió i, així seguir amb el treball fora de l'aula mostrant la realitat canviant del nostre entorn natural i de la nostra literatura perpètua.

Ha estat un orgull recórrer camins i carenes per ensenyar i aprendre la realitat que tenim i ens envolta.

Anem al Liceu a veure dansa contemporània

Els alumnes de FEDAC vam anar al Liceu a veure una obra de dansa contemporània anomenada 'La nit de Sant Joan' i hem treballat la dansa creant nosaltres mateixos una coreografia

Hola, em dic Dani i ara estic fent 3 d'ESO a FEDAC Castellar.

El curs passat la nostra classe ens vam organitzar per veure i analitzar com funcionava la dansa contemporània per, més endavant, anar al Gran Teatre del Liceu, a Barcelona, a veure l'obra *La nit de Sant Joan*, del coreògraf Antonio Ruiz i música de Robert Gerhard. És una obra de dansa contemporània en què hi ha molts elements que connecten amb les nostres tradicions, com poden ser el simbolisme del foc, la sardana, els castells o els animals que hi apareixen.

Vam estar treballant la dansa contemporània per entendre el que veuríem al Liceu. Vam començar amb una breu classe d'una professora de danses contemporànies en què vam aprendre els conceptes bàsics de la dansa i la frase més important: "Expressa't amb el teu cos". Vam fer una sèrie d'activitats també relacionades una mica amb la interpretació.

Un cop vam rebre aquells consells, ens vam organitzar en dos grups i cadascun va analitzar diferents conceptes d'aquesta dansa. Un grup es va dedicar a cercar informació a internet i l'altre va crear una coreografia basada en l'expressió corporal. Aquests conceptes els vam comunicar als altres instituts al *Tomb per les Aules*, en què cada escola i institut de Castellar del Vallès presenta un tema que hagi estat treballant durant aquests dies, en el nostre cas, la dansa contemporània.

La coreografia la vam crear nosaltres sols amb una cançó de la Billie Eilish anomenada "Lovely". Aquesta cançó parla de l'angoixa i de com trobar-se a un mateix, i això és el que volíem transmetre. La coreografia començava amb una persona al mig, jo, envoltada d'altres persones relacionant-se així, amb l'angoixa. La coreografia acabava amb tothom abraçant-se fent referència que hem trobat la nostra casa, el nostre lloc segur.

Un grup petit de persones, que va buscar informació, van ser entrevistats i van parlar sobre aquest tipus de dansa.

Unes setmanes després, vam anar al Liceu a veure l'obra *La nit de Sant Joan*. Va ser molt emocionant veure com els actors i les actrius representaven els personatges amb tanta emoció, i va ser impactant veure com transmetien les seves emocions amb nosaltres a través de la dansa. Sens dubte, una experiència inoblidable.

Aquest projecte s'engloba dins del projecte "+ ART a les escoles" amb el qual es vol impulsar l'art en totes les seves expressions per tal d'enriquir l'educació dels alumnes de la nostra escola.

"Sens dubte, una experiència inoblidable"

"Aquest projecte s'engloba dins del projecte '+ ART a les escoles'"

De la fotografia als ODS

Un dels reptes que ens proposem a FEDAC és ser transformador i tenir impacte en l'entorn. És per això que una de les metodologies que utilitzem és l'APS.

Durant el primer trimestre hem treballat el projecte "Take a photo" a partir de l'àrea d'Arts and Crafts. Vam veure que no tothom coneix els ODS i creiem que són molt importants, per això amb el projecte volíem apropar els ODS a Castellar.

Abans d'incidir en l'entorn hem de ser experts en allò que volem canviar, per això tot l'alumnat de P5 i P6 ens vam barrejar i vam començar el projecte fent equips de treball especialitzats en els diferents ODS, buscant informació sobre ells i associacions o ONG que treballen pel seu desenvolupament. També vam realitzar tallers especialitzats de fotografia per aprendre les bases d'aquesta. Amb tot això vam poder començar a fer composicions fotogràfiques per aplicar allò que havíem treballat i posant la mirada en l'ODS que cada equip estava treballant. Això ens va portar a tots els i les alumnes a dissenyar una fotografia que tingués en compte els aprenentatges adquirits fins aquell moment i que, alhora, fos un reflex de l'ODS en el què estava especialitzat cada equip.

A FEDAC creiem que els i les alumnes hem de ser els protagonistes del nostre aprenentatge i, és per això que, una vegada fetes totes les fotografies es van dur a terme diferents dinàmiques cooperatives per acabar seleccionant la fotografia final que representaria a cadascun dels ODS a la subhasta benèfica que s'organitzaria a final de trimestre. A més, cada equip també va decidir a quina ONG o associació volia destinar els diners recollits durant la subhasta d'entre totes les que havien trobat anteriorment.

Després de molta feina, nervis i preparació va arribar el moment més esperat per tothom: la subhasta benèfica. Tots els i les alumnes ens vam implicar en l'organització d'aquesta activitat dirigida a tot el poble i vam demanar la col·laboració del centre cultural Alcavot per poder fer la subhasta al seu local. A final de trimestre estava tot preparat: fotografies, espai i alumnat. Ens vam repartir els diferents rols que tenen les persones en una subhasta i ens vam transformar en recepcionistes, registradors/es de licitacions, animadors/es de sala i presentadors/es i vam liderar la subhasta en què van participar més de 40 persones, omplint el local de gom a gom. Aquesta experiència va finalitzar amb una recaptació de més de 200€ que va anar destinada a la Fundació ONG Provocant la Pau. Va ser tot un èxit i vam poder ser transformadors amb el nostre entorn.

A FEDAC creiem que els i les alumnes hem de ser els protagonistes del nostre aprenentatge

© L'Alcavot estava ple de gom a gom

© Alguns dels nostres presentadors/es

© Gran participació de les famílies habilitada per fer l'extracció de sang al centre.

© Gran participació de les famílies habilitada per fer l'extracció de sang al centre.

Descobrint el poder de les paraules

© Els alumnes de batxillerat participant en el debat: Clara Alba Martí, Bernat Garcia-Moll Saló, Gemma Ribera García i Eric Gonzàlez Artigas.

Una petita immersió en el món del debat a través de la lliga de debat de la Xarxa Vives, on les paraules són les protagonistes

El 19 de febrer, cinc alumnes del nostre centre vam assistir a la lliga de debat. La lliga de debat és una competició per equips entre centres escolars. Consta de rondes classificatòries, les quals consisteixen a fer un petit debat d'uns trenta-cinc minuts en què es defensa una posició (a favor o en contra) envers el tema o la qüestió plantejada. Aquesta competició l'organitza la Xarxa Vives a diverses universitats arreu dels territoris de parla catalana. Nosaltres

vam tenir la sort de poder-hi participar en la Universitat Autònoma de Barcelona.

La qüestió sobre la qual ens va tocar debatre és la següent: és la intel·ligència artificial una amenaça per a la humanitat? Per tal de poder treballar correctament el tema, vam haver de fer una preparació prèvia que va constar de diverses fases: primerament, la comprensió del reglament del debat proposat per la Xarxa Vives; l'elaboració dels arguments segons la posició que haguéssim de defensar, i finalment tenir en compte els possibles arguments proposats per l'equip contrari i d'aquesta manera poder rebatre'ls. En tot aquest procés, se'ns van facilitar diverses eines, com un dossier didàctic o articles relacionats amb el tema. Tot aquest procés d'aprenentatge el vam fer de bracet del nostre professor de filosofia, Ignasi Giménez.

Segons la normativa de la Xarxa Vives, els grups de debat havien de ser d'entre tres i cinc persones. El nostre grup constava de cinc membres, i cadascun es va especialitzar

en una tasca concreta: la introducció, la primera refutació, la segona refutació, la conclusió i la preparació de material de suport (diapositives, articles per mostrar a l'equip contrari i al jurat, material rellevant per al debat...). Malauradament, un dels nostres companys no va poder assistir per motius de salut. Aquest canvi d'última hora va suposar un xoc molt important per a tot l'equip perquè tothom tenia molt clar el seu rol i ens vam haver d'adaptar a la situació i fer canvis en un temps molt limitat.

Tot i això, va ser una experiència molt enriquidora, no només en l'àmbit acadèmic, sinó també a escala personal. Poder formar part de la lliga ens ha donat moltes eines per a la vida diària, hem après a gestionar millor la nostra oratòria i a vèncer la por escènica que alguns de nosaltres arrossegàvem. A més, vam poder veure personalment com és la vida universitària en el campus de la UAB, a Bellaterra i imaginar-nos allà en un futur no gaire llunyà. La competició es va dur a terme a la sala de cinema de la universitat

i era oberta al públic. En aquell espai, vam conèixer els altres equips i vam congeniar molt bé amb tothom.

Segons el nostre criteri i les nostres vivències, recomanaríem anar a la lliga de debat a futures generacions?

Independentment dels resultats del debat (vam quedar tercers de grup), recomanem l'experiència a tot aquell que s'hi vulgui presentar. No tingueu por, llanceu-vos a la piscina! L'oratòria és un aspecte que es practica i es millora amb el temps, i aquesta és una molt bona oportunitat per desenvolupar-la.

Aquest és el primer any que el nostre centre ha posat en marxa aquest projecte. Tant de bo aquesta iniciativa perduri durant molts anys, ja que valorem que els joves puguem tenir un espai on poder compartir les nostres idees i arguments, així com estudiar i conèixer una mica millor el món que ens envolta i del qual formem part.

La nostra experiència educativa a “Les Teixidores”

Allò que ens ofereix la formació de persones adultes quan molts de nosaltres ja hem travessat uns quants ponts a la nostra vida. Motivacions per continuar estudiant: **totes**

Segurament hi ha un bon grapat de diferències entre l'escola per a la gent menuda i per als joves i adolescents, i allò que anomenem *escola d'adults*. A banda de l'edat de l'alumnat, potser hi ha una barreja de motivacions –en el cas dels adults– que no es dona a la resta de centres on la formació és obligatòria. Una escola de persones adultes es mou amb el mateix rigor que trobem al'en-

senyament reglat (ja que n'imparteix una part), però també acull iniciatives personals d'ampliar el nivell de coneixements, ja sigui per millorar en el terreny professional o bé simplement per mantenir activa la nostra capacitat intel·lectual.

Alumnat entrant i sortint de les classes, plenes de taules individuals i amb una gran pissarra: aquest matge, que la gent adulta tenim arrelades de la infantesa, resulta més entranyable quan s'hi accedeix en una etapa de la vida marcada per l'experiència. A diferència de quan érem petits i tots teníem (any amunt, any avall) la mateixa edat, a l'aula de la gent adulta poden coincidir persones d'edats i circumstàncies ben diferents. Tenim ara més curiositat que en aquells temps llunyans, quan anàvem a escola acompanyats per algun familiar? Som ara més aplicats que aleshores? No crec que ens pensem a pensar-ho. Per damunt de tot, anar a un centre de formació de persones adultes provoca una satisfacció fora de dubte.

El que sí es manifesta en aquest entorn tan especial (especial perquè, a banda d'aprendre nous coneixements, podem compartir els

que hem aplegat al llarg de tants anys) és la consideració que la vida s'entén millor amb el guiatge d'una escola que ens mantingui connectats amb la realitat. Podem descobrir la realitat individual? Per descomptat que sí. Però l'individualisme no és un bon conseller. A l'aula de persones adultes, els companys, les companyes i el professorat formem un grup d'amics en què tots aprenem de tots. No sortirem a jugar a l'hora del pati (podríem fer-ho però nos acostuma a plantejar). Però sovint la relació transcendeix l'entorn docent i forma un grup compacte, obert a una comunicació enriquidora.

I amb això podem considerar que tanquem un cercle, que arribem a l'inici del nostre períple vital, que trobem la nostra itaca particular. Jo us ho dic amb aquestes paraules, però els meus companys i companyes ho poden corroborar amb aquests comentaris:

“

Vaig començar, el 2006, amb l'objectiu de formar-me en noves tecnologies, però el 2008 l'Antònia ens va proposar obrir una classe de literatura. Hi he conegut moltes persones que s'han convertit en amigues meves i bones tertulianes. També he fet cursos d'anglès amb la Laura, una professora genial. Avui segueixo amb la classe de literatura, que per a mi significa una gran aportació (Maria José)

”

“

Per què és necessària per a la ciutadania l'Escola de Persones Adultes “Les Teixidores”? Hi ha una frase molt coneguda que diu: ‘El saber no ocupa lloc’. En el meu cas [alumne de la classe de literatura] la meua sapiència ve regalada de part d'un lloc acollidor el nom del qual sí que vull recordar (Xavi)

”

“

Vaig decidir apuntar-me a literatura en un moment compromès pel que fa a la meua salut. És molt gratificant compartir afició amb els companys i les companyes en aquestes tardes de col·loqui. Ha format part de la meua recuperació sentir-me integrada dins d'un grup que ja funcionava de fa temps, amb rialles i discrepàncies, però sempre amb molt bon gust. Jo ja havia tingut l'Antònia de profe i és tot un encant. Només tinc paraules d'agraïment per allò que representa per a mi, mil gràcies a tot el grup exquisit dels dimecres a la tarda (Natàlia)

”

Continuar estudiant, una gran opció.

L'educació al llarg i ample de la vida, per què no?

LES GARBERES
INSTITUT DE JARDINERIA I AGRICULTURA

Institut de Jardineria i Agricultura Les Garberes

Eloy Escribano, Malam Fati, Salah Eddine Hammou, Kevin Hernández, Jose Mario Hernández, Rayene Lahiani, Manuel Lázaro, Mamour Ly, Yankuba Marrie, Joan Rico, Romeo Robledo, Eric Rueda, Jan Sabater i Jose Sarrias

Primera Setmana de la Pagesia

El grup de PFI d'auxiliar de vivers i jardins participem conjuntament amb la resta de l'alumnat en la primera Setmana de la Pagesia organitzada pel centre

Del 5 al 9 de febrer, vam tenir l'opunitat de poder desplaçar-nos a fer classe a la masia de Can Padró. La finca es troba situada entre els termes municipals de Sentmenat i Castellar del Vallès. En aquesta hi ha la formatgeria Roca del Cor, un projecte productiu d'elaboració de formatges, primer amb la llet que li proporcionaven masos veïns, fins que a poc a poc va anar incorporant el seu propi ramat de cabres i ovelles.

L'objectiu de la intervenció era portar a terme diferents adequacions a les noves condicions climàtiques, com ara a sistemes de recollida d'aigua més eficients, i d'aquesta forma poder augmentar les pastures i oferir més diversitat de productes. Per aquest motiu vam dur a terme diferents projectes: un d'ells va consistir en la instal·lació d'unes feixines per poder controlar l'erosió i la d'un pastor elèctric per evitar l'entrada de les cabres en certs espais on es considera que l'erosió s'havia de minimitzar. També vam aprendre el sistema de construcció de pedra seca i vam plantar un fruiterar divers per incrementar l'autosuficiència de la finca. Alhora, vam treballar en la rehabilitació de les basses de la finca, vam millorar la sala de muntar, on vam elaborar una paret amb calç, aigua, argila i sorra, i també vam desbrossar el bosc de la zona per tal de deixar pas a les cabres i amb la intenció de recuperar camps abandonats.

Durant aquesta setmana vam posar en pràctica el treball en equip amb la resta de l'alumnat del centre, vam fer servir la maquinària en un espai real de treball i els epis de forma correcta per a cada projecte i situació. L'any que ve esperem repetir, perquè ha sigut una experiència molt positiva!

© Preparació de l'estructura del mur de la sala de muntar amb malla de galliner.

© Preparació dels fonaments del mur.

L'Emili

Escola Emili Carles-Tolrà

Classe dels Esports, 2n de primària

La nostra escola fa 90 anys

L'Emili farà 90 anys el setembre d'aquest 2024. Ens han visitat un antic alumne i una mestra jubilada i ens han explicat un munt de coses ben curioses

RAMON FAJA

Un dimecres del mes de març, va venir a la nostra classe el senyor Ramon, exalumne de l'Emili de fa molts i molts anys.

El senyor Ramon té 83 anys i ens va explicar coses dels anys 50 de la nostra escola. Recorda que en un edifici hi havia els nens i a l'altre, les nenes. A l'edifici dels nois, a dalt, hi vivia un mestre, el senyor Regué.

Hi havia 4 cursos, la primera, la segona, la tercera i la quarta, en aquest últim, un s'hi podia estar 2 o 3 anys. Ens va estranyar que diguéssim els noms dels cursos en femení, però així els anomenaven.

Cada matí, al vestíbul es posaven en renglera i, abans d'entrar a les classes, havien de cantar *Cara al sol*. Les classes es feien en castellà i sobretot feien calligrafia i molta aritmètica, una matèria que agradava molt al senyor Ramon.

L'horari escolar era com el que tenim, però a vegades els més grans allargaven algunes tardes per fer repàs amb els mestres.

Seien en taules de fusta amb tinters i paper assecat i, al centre de cada aula, hi havia una estufa que ho fumejava tot.

On ara hi ha el gimnàs, hi havia una piscina. Al senyor Ramon els seus pares no el deixaven banyar per por que s'ofegués.

Als anys 50 no feien ni excursions ni colònies, però cada tarda de dijous sortien tots junts pels voltants de Castellar.

Abans d'entrar a classe, solien jugar a la placeta a pilota; una pilota feta de draps i de roba, que a vegades, amb un xut desafortunat, trencava algun vidre que després havien de pagar les famílies.

El senyor Ramon comenta que va ser molt feliç a l'escola i que un dels seus millors amics va ser un altre nen també anomenat Ramon.

Després d'escoltar totes les anècdotes i vivències del senyor Ramon, li vam proposar visitar l'edifici que havia estat de nens. Feia més de 70 anys que no hi posava els peus de nou i li feia molta il·lusió ser-hi.

El vam acompanyar i vam notar, pel que deia i com ho deia, que s'estimava molt l'Emili, la nostra escola.

Moltes gràcies, senyor Ramon!

MONTSE ALONSO

Un divendres, ens va visitar la Montse, exmestra de l'Emili.

La Montse va venir acompanyada del seu marit, l'Alfred. Tots dos van seure a les cadires que els havíem preparat per escoltar-los millor, i amb ganes i bona memòria, van respondre a les preguntes que els anàvem fent.

La Montse ha fet de mestra 39 anys; 8 en altres escoles i 31 a l'Emili, on es va jubilar ja fa més de 20 anys.

Té 83 anys i recorda moltes anècdotes de quan va començar a fer de mestra a la nostra escola.

Recorda que quan va arribar a l'Emili, cap als anys 70, a les classes no hi havia ni guixos per escriure a les petites pissarres que hi havia a cada aula. Va haver de comprar-ne per poder exercir.

Els primers dies de curs va anar a l'Ajuntament a buscar un pintor perquè li pintés una pissarra que ocupés tota una paret a mida dels nens i nenes que tenia. Les pissarres que hi havia eren molt petites.

Ja s'escrivia amb llapis, i les còpies de les feines es feien amb paper carbó.

Va començar a pàrvuls, amb 35-40 nens i nenes de 4 anys, i cada dia els feia llegir individualment una estoneta al seu costat.

A l'hivern, al mig de la classe tenien una estufa on s'escalfaven. Cada dia hi cremaven persianes velles de l'Hosta i un cop al mes cremaven carbó, que feia molta fumera però escalfava molt.

No es feia anglès però recorda que a la classe cantaven moltes cançons populars.

L'Alfred també ens va explicar coses de la seva vida i ens va comentar que ell treballava en una empresa que feien trofeus esportius.

La Montse i l'Alfred són una parella entranyable que cada tarda surten a passejar per Castellar. Ben segur que, ara que els coneixem, els saludarem i recordarem afectuosament la seva visita.

Moltes gràcies, Montse i Alfred!

